

Prvi žalbeni razlog: Opći sud je pogrešno utvrdio da je Vijeće u obrazloženju bilo obvezno dokazati da je provjerilo da se djelatnost organa nadležnog za svrstavanje na popis u trećoj zemlji provodila uz dovoljne mjere zaštite. Iako Vijeće prihvaća da se djelatnost nadležnog organa u trećoj zemlji mora odvijati u okviru zakona i prakse koja poštuje temeljna prava onih na koje se odnosi, ono navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava zahtijevajući da obrazloženje sadrži te informacije.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom ocjene načina na koji je Vijeće koristilo javno dostupne informacije. Osim toga Opći sud je pogrešno odbacio korištenje informacija iz otvorenih izvora od strane Vijeća. Opći sud je zatim pogrešno utvrdio da je Vijeće trebalo od nadležnog organa zatražiti da ispita novinske članke navedene u obrazloženju. Konačno, Opći je sud pogrešno utvrdio da je zbog toga što je odbio korištenje informacija iz otvorenih izvora od strane Vijeća pobijana odluka trebala biti proglašena ništavom.

Treći žalbeni razlog: Opći sud pogrešno nije smatrao da 2001 UK Proscription Order (Uredba Ujedinjene Kraljevine o zabrani iz 2001.) predstavlja osnovu uvrštavanja LTTE-a na popis. Osim što tumačenje Općeg suda nije pravno osnovano, ono ima za posljedicu to da određeni pravni subjekt može opstruirati svoje uvrštavanje na popis na temelju Zajedničkog stajališta 931. odbijanjem osporavanja tog uvrštavanja ili zabrane u državi članici iz koje potječe odluka donesena u skladu s člankom 1. stavkom 4. Zajedničkog stajališta 931. Osim toga, argumentacija Općeg suda nije u skladu s presudom Kadi II.

Tužba podnesena 22. prosinca 2014. – Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-601/14)

(2015/C 089/08)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Traversa i F. Moro, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da Talijanska Republika, time što je propustila poduzeti sve mjere koje su potrebne kako bi se zajamčilo postojanje sustava naknade žrtvama svih nasilnih kaznenih djela počinjenih s namjerom na njezinom državnom području, nije ispunila obvezu koju ima na temelju članka 12. stavka 2. Direktive 2004/80/EZ ⁽¹⁾,
- naložiti Talijanskoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktivom 2004/80/EZ uspostavlja se sustav suradnje među nacionalnim tijelima radi olakšavanja ostvarivanja primjerene naknade žrtvama kaznenih djela u prekograničnim slučajevima na cijelom području Europske unije. Sustav funkcionira na temelju propisa država članica o naknadi žrtvama nasilnih kaznenih djela počinjenih s namjerom na njihovom državnom području. Kako bi se osigurala djelotvornost takvog sustava suradnje, državama članicama je člankom 12. stavkom 2. Direktive naloženo da moraju imati ustrojen ili da ustroje sustav naknade žrtvama nasilnih kaznenih djela počinjenih s namjerom na njihovom državnom području koji osigurava ostvarenje pravične i primjerne naknade žrtvama. Taj se cilj mora shvatiti tako da se on odnosi na sva nasilna kaznena djela počinjena s namjerom, a ne na samo neka od njih.

Talijansko zakonodavstvo predviđa nacionalni sustav naknade žrtvama kaznenih djela koji se sastoji od više posebnih zakona o naknadi za određena nasilna kaznena djela počinjena s namjerom, ali ne predviđa opći sustav naknade koji se odnosi na žrtve svih kaznenih djela koja su talijanskim kaznenim zakonikom propisana i kvalificirana kao nasilna kaznena djela počinjena s namjerom. Posebno, talijansko zakonodavstvo ne predviđa sustav naknade za nasilna kaznena djela počinjena s namjerom tzv. „običnog kriminaliteta”, koja nisu obuhvaćena posebnim zakonima.

Slijedom navedenog, valja utvrditi da Talijanska Republika nije ispunila obvezu koju ima na temelju članka 12. stavka 2. Direktive 2004/80/EZ.

(¹) Direktiva Vijeća 2004/80/EZ od 29. travnja 2004. o naknadi žrtvama kaznenih djela (SL L 261, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 76.)

Žalba koju je 27. prosinca 2014. podnio Alcoa Trasformazioni Srl protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 16. listopada 2014. u predmetu T-177/10, Alcoa Trasformazioni protiv Komisije

(Predmet C-604/14 P)

(2015/C 089/09)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Alcoa Trasformazioni Srl (zastupnici: O. W. Brouwer, *advocaat*, T. Salonico i M. Siragusa, *avvocati*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine točke 50., 81.- 90. i 92. pobijane presude te, slijedom toga, pobijanu presudu,
- donese konačnu odluku o predmetu spora i poništi spornu odluku; te
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka kao i prvostupanjskog postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj smatra da je pobijana presuda pogrešna i da je stoga valja ukinuti zbog slijedećih razloga:

1. Bitno iskrivljavanje dokaza u odnosu na pogrešan zaključak izložen u odluci, koju je Opći sud potvrdio, da je predmetna mjera bitno izmijenila Alimix tarifu, koja je propisana Dekretom iz 1995., i slijedom toga povreda članka 107. stavka 1. UFEU- i načela pravne sigurnosti. Opći je sud u točkama 81.- 83. pobijane odluke pogrešno protumačio odredbe koje se primjenjuju u konkretnom slučaju, posebno članak 15.2. odluke Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas br. 204/99 iz kojeg jasno i nedvosmisleno proizlazi da ni nakon uvođenja kompenzacijske naknade Alumix tarifa nije bitno izmijenjena ni u odnosu na neto cijene električne energije koju je plaćala Alcoa ni u odnosu na financiranje mehanizma koji je Alcoi osiguravao takvu nabavnu cijenu.